

SEGON DIUMENGE D'ADVENT B

L'ESGLÉSIA, EN L'ESPERA D'AQUELL QUI VE.

Diumenge passat, entràvem en un nou any litúrgic, i obríem l'Evangeli segons sant Lluç, no pel començament, sinó quasi bé pel final: pel discurs de Jesús sobre la fi dels temps, la manifestació, en la llum del seu Retorn, del Món Nou a punt de venir al cor de la nostra història.

Avui obrim aquest mateix Evangeli pel seu capítol 3, la crida de Joan i el seu ministeri a la vorera del Jordà.

1 ES PREPARA A CELEBRAR NADAL:

Unes lectures que fan ressonar la Paraula perquè ella canviï els cors:

- La Paraula del Déu sant, anunciava el profeta, reunirà de llevant fins a ponent els fills d'Israel dispersats; abaixant les muntanyes i reblint les valls, traçarà un camí per conduir-los en el goig vers una Jerusalem renovellada (Primera lectura: Baruc 5, 1-9).
- Aquesta Paraula de Déu fa sorgir Joan, fill de Zacaries perquè la seva veu, acomplint els anuncis profètics, crida en el desert la crida a la conversió: *Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.» (Evangeli: Lluç 3, 1-6).*
- Aquesta mateixa Paraula actua, en aquest temps de l'Església que és el nostre; ella condueix fins al seu "acabament" quan vengui gloriós Jesucrist, l'obra d'infantament que ha començat. Encara cal acollir-la a fi de "progressar més i més" i *arribar purs i sense entrebancs al dia de Crist (Segona lectura: Filipencs 1, 4-6. 8-11)*

LA TAULA DE LA PARAULA

En el més profund de la nit, el poble de Déu és cridat a creure en la llum.

CONVERSIÓ

Aquesta paraula, que vol dir "capgirar, canviar...", s'empra aquí per traduir un mot grec que significa "canvi de mentalitat". Seguir Crist, és canviar la meua manera de veure, és aprendre a mirar les coses com ell, fer que la mirada sigui sempre nova. El cristià és així cridat a una conversió permanent.

APROFUNDIR AQUEST TEXT: Baruc 5, 1-9

Aquesta lectura presa d'un llibre tardà, probablement de la meitat del segle 2n. Abans de Crist, aquest text d'un rar poder evocador s'adreça, no als deportats del temps de l'Exili, sinó als jueus de la diàspora (la dispersió), a les comunitats escampades per tot el món greco – romà i que es sentien com exiliades de Jerusalem.

En les evocadores imatges, l'autor, que a pres com a pseudònim el nom del secretari de Jeremies al temps de la Captivitat de Babilònia, canta la iniciativa d'un Déu "que es recorda": capgirant la

situació, ell, abaixant les muntanyes i reblint les valls, traçarà pels dispersats el camí de la reunificació, de la reunió en una Jerusalem esplendent.

Personificada com una mare que porta dol pels seus fills, la Ciutat santa és convidada a llevar-se els seus vestits de tristesa per a posar-se els vestits de festa; o millor, deixar que Déu la revestisqui, perquè és Déu qui pren la iniciativa: *Déu farà que davall el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor .... Aixeca't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per orde del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent;... Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un trono reial.... Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'umplin les fondalades .... i. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.*

Com en el Llibre de la Consolació d'Isaïes, aquesta Jerusalem renovellada es convertirà en signe pels mateixos pagans. I com en el Llibre de la Consolació, tot obstacle s'aplanarà davant del poble de Déu en marxa, i els arbres li faran ombra, signes de la tendresa i de la fidelitat del Senyor.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Abans de proclamar-la, el LECTOR es prendrà temps per amarar-se de la força excepcional d'aquest text profètic i de veure'n:

- Les TRES PARTS:

La doble adreça a Jerusalem

-convidant-la a passar de la tristesa a l'alegria: *Jerusalem, lleva't el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Muda't amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que davall el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu.*

- Anunciant-li les reunió dels seus fills que Déu ha obrat: *Aixeca't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per orde del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan varen sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un trono reial.*
- El camí que Déu traçarà pel seu poble a través de muntanyes i valls: *Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'umplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur, guiat per la glòria de Déu. Fins i tot els boscs i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.*
- La insistència del profeta en la INICIATIVA DE DÉU: *per orde del Sant, es reuneixen... però ara Déu te'ls retorna... els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu... Déu ordena... Déu conduirà Israel...*
- L'admirable lletania dels IMPERATIUS: *Aixeca't, lleva't, guaita, Muda't amb el mantell, i engalana't.*
- El joc permanent de les ANTÍTESIS:
  - . del dol a l'alegria de la festa: l'autor juga llavors amb el simbolisme del vestit: *lleva't el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Muda't amb el mantell de la bondat de Déu..*
  - . de la dispersió a la reunificació: l'autor utilitza el simbolisme dels desplaçaments: *Quan varen sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un trono reial.*

- Dels camins perillosos a la via triomfal: aquí l'autor recorre a la simbòlica del camí, de la ruta: *muntanyes i pujols/abaixats; valls/reblertes.*

SALM 125

És magnífic lo que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

El salm 125 –salm de pelegrinatge vers Jerusalem i el seu Temple – fa admirablement de ressò a la primera lectura. A la joia dels deportats del segle VI quan retornen, (*Quan el Senyor renovà la vida de Sió, ho creiem un somni*) mescla la súplica per aquells que es troben dispersos enmig dels pagans, i canta ja els temps messiànics en que Déu reunirà els seus per a conduir-los vers la vida en plenitud. Pregant aquest salm avui en aquest 2on diumenge de l'Advent, ens unim al seguici de tots aquells que, del llavant fins a ponent, s'avencen en l'esperança a l'encontre d'Aquell qui ve.

LA TAULA DE LA PARAULA

SEGONA LECTURA: Filipencs 1, 4-11

L'obra que ell a començat, Déu la conduirà a terme, ens assegura sant Pau per encoratjar-nos, com als seus estimats filipencs, a progressar en l'amor.

APROFUNDIR AQUEST TEXT

Pau està a la presó. Però, aquesta carta és la més gojosa de totes les que va escriure. Content i feliç per l'ardor del que en donen prova els cristians de Filips (ciutat important de Macedònia) i de la generositat que els anima, l'Apòstol deixa expressar lliurement els seus sentiments que vessen del seu cor: l'acció de gràcies i la pregària de petició.

L'ACCIÓ DE GRÀCIES:

- Pel passat:
Per la manera com han acollit la Bona Nova,
I per la manera amb que ells han participat, amb ell, a anunciar l'Evangelí; sens dubte sostenint l'Apòstol en duu a terme la seva missió.
- **Però també pel futur, perquè "l'obra", el treball que Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.** *No és sobre els homes per bons que siguin sobre el que es sosté la seguretat de Pau, sinó sobre Déu. Com ja ho remarcava S. Joan Crisòstom: "Pau es guarda bé de dir: Jo tenc confiança que havent començat tan bé, vostres acabareu d'igual manera. Què diu, doncs? Aquell que ha començat en vosaltres aquesta obra excel·lent la continuarà fins a l'acabament". És clar que Pau no exclou la cooperació de l'home a la gràcia, però marca netament el primat de la gràcia, no solament pel qui ha de començar, sinó també pel qui s'ha d'acabar l'obra de santificació.*

LA PREGÀRIA DE PETICIÓ: en l'espera del "Dia de Crist", ell prega pel seu progrés espiritual (*que el vostre amor s'enriquesqui més i més, fins a vessar...*), un progrés que porta més sobre aquest coneixement i aquest discerniment que procura l'amor; sense ells, la pràctica cristiana té el risc de desestructurar-se i d'anar per mal camí.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'esforçarà en remarcar

- Les dues mencions del Retorn de Crist: *acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist... arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist.*
- Les dues vessants de la pregària de Pau:
- Acció de gràcies: *Germans: Sempre que preg per vosaltres, la meua oració és plena de goig...*
- Súplica: *Déu és testimoni de com vos enyor, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist.*

COMENTARI A L'EVANGELI

Al cor de la nostra història, la Paraula:

Diumenge passat, preniem el final, o quasi el final, de l'Evangelí de Lluc. Avui tornam arrere amb l'entrada en escena de Joan Baptista, del capítol 3 que s'obre amb un llarg període literari, ric de significat.

L'enumeració empresa per l'evangelista no mostra ni una anècdota ni precisions periodístiques, sinó una evident voluntat d'afirmar d'entrada que és al cor d'una història i per a tots els homes que ressonarà la Bona Nova, l'Evangelí. Aquesta comença després de la de Tiberi, emperador de Roma, i del seu prefecte a la Judea, Ponç Pilat, amb la menció de representants del poder polític de Palestina i en alguns països veïnats.

Continua designant els caps de la casta sacerdotal, Annàs i Caifàs, que, amb Pilat i Herodes, seran els actors de la Passió a Lluc 22 i 23.

Un luxe així de detalls per a situar històricament el començament del ministeri de Joan no era indispensable – observa Roland Meynet- I aquests no sembla que fossin per aportar precisions geogràfiques sobre aquest cantó de l'Imperi on aquest esdeveniment tindrà lloc en anomenar els noms de les regions i dels seus governants i monarques. En realitat aquesta processó conduïda per l'emperador té alguna cosa solemne i d'impressionant que marca la importància major del que està arribant. I les persones que s'hi mesclen, jueus i romans, governant Israel o regions paganes, som com a preses de testimonis d'un afer que els concerneix a tots. El que està arribant amb Joan concerneix al mon sencer (L'Evangelie selon saint Luc. Analyse réthorique, p. 44).

Joan mediador de la Paraula:

Els dos primers versets ens han indicat l'origen humà de Joan: és el fill de Zacaries, i l'origen diví de la seva missió: ell a estat cridat per la "paraula de Déu. Vet aquí com es precisa la silueta del profeta.

. El lloc del seu ministeri és la regió del Jordà.

. És allà que ell predica un "baptisme de conversió pel perdó dels pecats.

- Com els altres evangelistes, Lluc defineix la missió de Joan a partir d'Isaïes 40: Complia allò que hi ha escrit en el llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: *Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall,*

Però és l'únic que continua la citació *i tothom veurà la salvació de Déu.*» La Bona nova que ell anuncia, és que Déu salva i que la seva salvació és per a tots els homes. Aquesta nota universalista, Lluc, el pagà convertit a la fe cristiana, ja l'a fet ressonar a 2, 30-31: *Els meus ulls han vist el Salvador per presentar-lo a tots els pobles,* cantava l'ancià Simeó. Al llarg de tota la seva obra, Lluc, ho farà ressonar, la conclusió serà dita per Pau arribant a Roma. *Sapigueu, doncs: és als pagans que ha estat enviada la salvació de Déu; ells, l'escoltaran!*